

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 30Co/90/2006
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5019200415
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 07. 2007
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kazimíra Hallová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2007:5019200415.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kazimíry Hallovej a členov senátu JUDr. Amálie Paulerovej a JUDr. Jany Urbanovej, v právnej veci navrhovateľa: S. P., pobočka L. M., so sídlom Š. XX., L. M., IČO: XXXXXXXX, proti odporcovi: M. L., nar. XX.X.XXXX, bytom L. H., Ul. Č. XXX, zastúpený JUDr. E. K., advokátkou so sídlom v L. M., T. X., v konaní o zaplatenie 63.463,-Sk s príslušenstvom, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu v Liptovskom Mikuláši, č. k. 4C/33/2006-39 zo dňa 23. 10. 2006, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu v Liptovskom Mikuláši, č. k. 4C/33/2006-39 zo dňa 23. 10. 2006
p o t v r d z u j e .

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd v Liptovskom Mikuláši rozsudkom č. k. 4C/33/2006-36 z 23.10.2006 zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 63.463,- Sk ,ktorú mu povolil splácať v 300,- Sk mesačných splátkach, pričom prvú splátku určil s účinnosťou právoplatnosti rozsudku, pod následkom straty výhody splátok s tým, že splátky bude splácať vždy do každého 15 - dňa toho-ktorého mesiaca. Navrhovateľovi právo na náhradu trov konania nepriznal. Z odôvodnenia rozsudku okresného súdu vyplýva, že tak rozhodol keď mal preukázané, že odporca dňa 21.8.1986 utrpel pri výkone práce úraz, pri ktorom došlo k zraneniu kolena pravej nohy. Stal sa čiastočne invalidným, bol preradený na menej platnú prácu a zamestnávateľ mu vyplácal náhradu na stratu na zárobku po skončení práceneschopnosti a následne túto náhradu mu vyplácal navrhovateľ. Takto mu navrhovateľ za obdobie od 1.2.2003 do 31.12.2003 vyplatil čiastku 63.463,- Sk, hoci mu vyplatená nemala byť, lebo dňom 17.1.2003 dovŕšil odporca vek 65. rokov. V zmysle § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka získal bezdôvodné obohatenie, ktoré je povinný vydať. Navyiac odporca dňa 8.3.2004 svoj dlh voči navrhovateľovi čo do základu aj výšky uznal, napriek tomu však dohodu nerealizoval a pohľadávku navrhovateľovi neplatil.

S poukazom na ustanovenie § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku povolil súd odporcovi žalovanú sumu splácať v 300,- Sk mesačných splátkach vzhľadom na to, že ide o starobného dôchodcu. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a navrhovateľovi, ktorý mal plný úspech právo na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko tento si žiadne trovy konania voči odporcovi neuplatnil.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie odporca. Uvádza, že v zmysle ustanovenia § 49 a Občianskeho zákonníka právny úkon je neplatný ak ho konajúca osoba urobila v omyle vychádzajúcu zo skutočnosti, ktorá je pre jeho uskutočnenie rozhodujúca a osoba, ktorej bol právny úkon určený tento umelo vyvolala alebo o ňom musela vedieť. On teda dohodu o uznaní nepodpísal slobodne. Právny úkon nie je urobený slobodne, ak účastník koná pod nedovoleným

nátlakom zo strany druhého účastníka alebo zo strany tretej osoby ak o tom druhý účastník vedel a to aj využil. Odporca bol uvedený zo strany navrhovateľa do omylu o jeho povinnosti vrátiť vyplatenú dávku a to poukazovaním na zosobnenie uvedenej dávky pracovníčke navrhovateľa, čím chcel navrhovateľ u odporcu vzbudiť ľútosť, že niekto iný bude za neho platiť preplatok, alebo uhradiť preplatok z nejakého fondu sociálnej poisťovne. Nátlakom je aj bezprávná vyhrážka. Je to hrozba, pod vplyvom ktorej určitá osoba je pohnutá k určitému právnomu úkonu. Bezprávnou vyhrážkou je vyhrážka, ktorou je vynucované niečo čo nesmie byť vynucované. Zo strany pracovníčky navrhovateľa došlo voči odporcovi ku takému konaniu, že v ňom vyvolala pocit, že on je zodpovedný za preplatok na úrazovej rente aj keď vedela, že úrazová renta mu mala byť k 31.1.2003 zastavená. Nemalo mu byť dňa 25.7.2003 na jeho adresu zasielané oznámenie, že sa mu renta bude naďalej vyplácať. Túto rentu poberal dobromyseľne, že mu patrí. Dohodu o uznaní dlhu podpísal, keď ho pracovníčka navrhovateľa pohla k tomuto právnomu úkonu. Je pravdou, že odporca bol vr. 1998 predchádzajúcim likvidátorom - Slovenskou poisťovňou oboznámený so základnými údajmi o jeho nároku. Táto skutočnosť však sama o sebe nezakladá dôvod na vrátenie dávky. Nesprávne preto postupoval prvostupňový súd, keď posúdil jeho dobromyseľnosť pri preberaní renty ako slobodný a vážny úkon. Navrhoval, aby odvolací súd v zmysle § 220 ods. 1 O.s.p. rozsudok prvostupňového súdu zo dňa 23.10.2006 zmenil tak, že návrh v celom rozsahu zamietne a rozhodne aj o trovách konania.

Krajský súd vec preskúmal v rozsahu danom ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p. a po nariadení pojednávania (§ 214 ods. 1 O.s.p.) rozsudok okresného súdu ako vecne správny podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Z vykonaného dokazovania je preukázané, že odporca ešte ako bývalý zamestnanec K. S. mesta L. M. utrpel pracovný úraz a zamestnávateľ mu bol povinný vyplácať po skončení práceneschopnosti náhradu na stratu na zárobku. Neskôr jeho zamestnávateľ, K. S., boli rozhodnutím mesta L. M. zrušené, vo výpláte straty na zárobku pokračovalo mesto L. M., následne S. P. a.s. a neskôr v zmysle zákona č. 274/1994 Z.z. S. P.. Je potrebné upozorniť na to, že v zmysle novely Zákonníka práce účinné od 1.1.1989 bola upravená výplata náhrady na stratu na zárobku tak, že v ust. § 195 ods. 5 Zákonníka práce bolo určené, že táto náhrada na stratu na zárobku prislúcha pracovníkovi najdlhšie do konca kalendárneho mesiaca, v ktorom tento dovŕši 65 rokov veku.

V dôsledku tejto úpravy zákona odporca mal nárok na výplatu tejto dávky len do 31.1.2003 (dňom 17.1.2003 dosiahol vek 65 rokov).

Preto všetky následné plnenia navrhovateľa pre odporcu v čase od 1.2.2003 do 31.12.2003, celkom vo výške 63.463,- Sk boli vyplácané (keď dôvod na výplatu náhradu na straty na zárobku zanikli zo zákona) boli vyplácané bezdôvodne. Odporca tak prevzatím ďalších plnení po tejto lehote získal bezdôvodné obohatenie v zmysle § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka. V zmysle tohto zákonného ustanovenia bezdôvodným obohatením je majetkový prospech plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Odporca navyše základ nároku a výšku dlhu uznal. Aj podľa názoru odvolacieho súdu nepreukázal v konaní žeby navrhovateľ na neho robil nátlak, resp. žeby dohodu o uznaní dlhu uzavrel pod nátlakom. Pracovníčka navrhovateľa Ing. L. J. uvádzala, že bola prítomná pri jednaní riaditeľa navrhovateľa s odporcom pri uzatváraní dohody uznaní dlhu, pričom mu vec vysvetľovali z právnej stránky a jednali s ním korektne. Rozhodne naňho nátlak nerobili, ani sa mu nevyhrážali, preto na námietku odporcu ohľadne nátlaku pri uzatváraní dohody o uznaní dlhu ani krajský súd neprihliadol.

S prihliadnutím na sociálne pomery odporcu, v súlade s § 160 ods. 1 O.s.p. správne okresný súd umožnil odporcovi vzhľadom na to, že je dôchodca, splácať istinu v primeraných 300,- Sk mesačných splátkach. Rozsudok okresného súdu potvrdil aj v trovách konania, nakoľko rozhodnutie o trovách prvostupňového konania je správne.

Navrhovateľovi v odvolacom konaní trovy neboli prisúdené, nakoľko si navrhovateľ trovy odvolacieho konania neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e príпустný ďalší riadny opravný prostriedok.